

[Indenrigsministeren.]

hellere vil tale med Romerretten, saa husker jeg herfra en gammel Sentens, som det ærede Medlem sikkert ogsaa husker, den hedder paa Latin: „Summus jus, summa injuria“, det vil sige, den højeste Ret kan være den højeste Uretfærdighed. Derfor tillader jeg mig at tro, at disse Betragtninger, som det ærede Medlem fremsatte i denne Forbindelse, ikke vil vise sig at have nogen Bærekraft under de Forhold, vi i Øjeblikket lever under. Jeg tror, at visse Dele af Pressen, som har begyndt at udtale sig i saa Henseende, skulde holde op med at skrive lange Artikler om mit Indgreb i Grundlovens § 80. Jeg tror, man skal spare det Blæk. Jeg tror, det er spildt.

Jeg takker altsaa for den Modtagelse, dette Lovforslag har faaet, og haaber paa, at man meget hurtigt vil gennemføre det i sine Hovedsynspunkter. Jeg skal være til Rede med alle de Oplysninger, man i saa Henseende maatte ønske.

A. C. Mortensen: Det ærede Medlem Hr. Krag mente, at Banker og Sparekasser havde bragt betydelige Ofre i Anledning af Rentensænkningen. Jeg tror, det er en meget stor Misforstaaelse. Jeg tror ingenlunde, disse Institutioner har bragt Ofre i den Anledning.

Saa var det ærede Medlem betænkelig ved at give Indenrigsministeren denne Ret til at fastsætte Maksimalrenten for Forsikringsselskabernes Udlaan, idet han var bange for, at Ministeren ikke var tilstrækkelig sagkyndig. Jeg vil tro, at Ministeren altid har tilstrækkelig Sagkundskab til Raadighed, og jeg vilde i hvert Fald være meget betænkelig ved, om man i Dag fastsatte i Loven, at det eller det var Maksimalrenten. Ministeren har erklæret, at han i Øjeblikket vil fastsætte denne Rente til 4 pCt. à 4½ pCt., og jeg finder, at det er vel det laveste, man i Dag kan komme til. Men jeg har rigtignok den Tro og det Haab, at det skal lykkes Regeringen under sit Arbejde for Rentensænkningen at komme længere ned endnu, og saa vil det ogsaa være muligt at sætte Renten længere ned for disse Selskaber. Derfor mener jeg ikke, der bør staa noget i Loven derom.

Det ærede Medlem talte om det Tab, det vil være for de forsikrede, at man fastsætter en lavere Rente. Ja, det er naturligvis saadan, at hvor man griber ind, og ogsaa naar man vil have Renteniveauet nedsat, er der nogen, det gaar ud over; nogen vil komme til at tage Skaden. Men det kan ikke være anderledes.

Det ærede Medlem talte om at kræve Gældssænkningen gennemført saa hurtigt som muligt — Gældssænkning i den Betydning, at Gælden skal sættes ned. Det er jo ogsaa meget tiltalende; men der gælder det samme igen, at hvis de Folk, der har stiftet Gælden, ikke kan betale den Gæld, der er stiftet, saa er der andre, og det maa være dem, der har laant Pengene ud, der maa tabe dem. Det Forhold kommer man ikke udenom. Her er ingen Genvej. Det, vi er i Stand til, er at søge at faa Renten sat noget ned, og jeg tror paa, det skal lykkes at faa Renteniveauet længere ned endnu, selv om jeg er klar over, at man ikke kan naa til de rentefri Laan, som „J. A. K.“ fabler om. Ja, den nævnte Forening kunde naa det, hvis den fik det Krav opfyldt, som Deputationen stillede, da den var herinde, om et Tilskud fra Staten paa 500—600 Mill. Kr. Men det er netop det Krav, der berettigede de stærke Ord, der er sagt imod dette Selskab.

Det ærede Medlem Hr. Hasle gik blankt imod alle de Paragraffer, der betyder Rentensænkning. Jeg tror for øvrigt, det ærede Medlem har misforstaaet § 4, thi den giver ingen som helst Anledning for Kommuner til at stifte nye Laan; den medvirker blot til, at de kan faa konverteret de Laan, de har nu, til en billigere Rente, og det vil jeg anse for at være af stor Betydning. I øvrigt vil jeg gerne sige, at jeg synes, det er meget vanskeligt at blive klar over, hvor Det konservative Folkeparti staar i Rentespørgsmaalet. Naar jyske Landmænd samles i Viborg og kræver Renten nedsat til 2 pCt., saa siger Føreren for Det konservative Folkeparti, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, at det er Vildskab; men naar to af Det konservative Folkepartis Folketingskandidater i Viborg Amt fører hele deres Valgkamp paa Løfter om, at Renten skal nedsættes til det halve, saa siger det ærede Medlem Hr. Christmas Møller ingenting. Men maaske det ærede Medlem vilde benytte den givne Anledning til nu indirekte at sige, at det var Vildskab, hvad Folketingskandidaterne i Viborg Amt gav Udtryk for i saa Henseende under sidste Valgkamp.

Forslaget som Helhed er en Videreførelse af Regeringens Arbejde for at gennemføre en Rentensænkning, og det glæder mig, at dette Forslag har faaet en forholdsvis velvillig Modtagelse her i Tinget, saaledes at der er Grund til at tro, at det snart vil kunne blive ophøjet til Lov, og det er med stor Glæde, at jeg paa mit Partis Vegne anbefaler Lovforslaget til hurtig Gennemførelse.